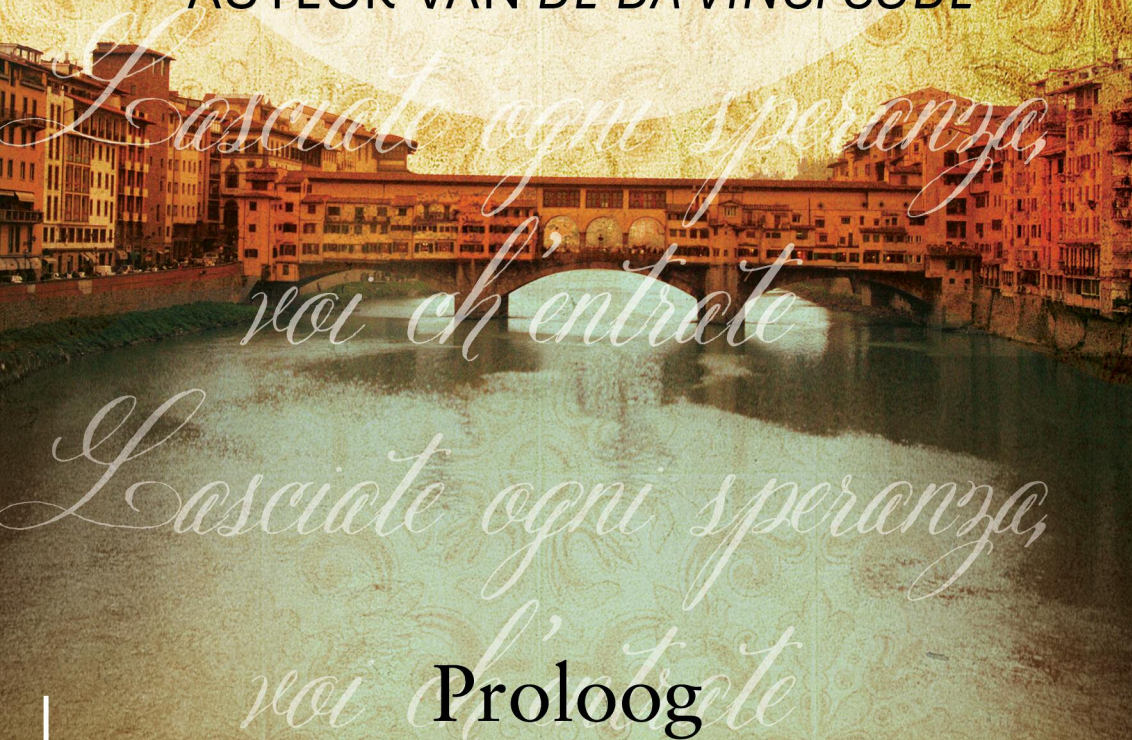

Lasciate ogni speranza,
DAN
BROWN
INFERNO

AUTEUR VAN DE DA VINCI CODE

© 2013 Dan Brown

All rights reserved

© 2013 Nederlandse vertaling

Uitgeverij Luitingh-Sijthoff B.V., Amsterdam

Alle rechten voorbehouden

Oorspronkelijke titel: Inferno

Vertaling: Marion Drolsbach, Erica Feberwee, Yolande Ligterink

Eindredactie: Theo Veenhof

Omslagontwerp: Studio Marlies Visser

ISBN 978 90 245 6185 8

NUR 332

www.danbrown.nl

Dan Brown

INFERNO

PROLOOG

UITGEVERIJ LUITINGH-SIJTHOFF

De donkerste plekken in de hel zijn voorbehouden aan hen die hun neutraliteit bewaren in tijden van morele crisis.

FEITEN:

Alle kunstwerken, alle boeken en geschriften, alle wetenschappelijke beweringen en historische gebeurtenissen in dit boek zijn waarheidsgetrouw.

‘Het Consortium’ is een particuliere organisatie met kantoren in zeven landen. Om redenen van veiligheid en privacy is de naam veranderd.

Inferno is de onderwereld uit *De goddelijke komedie*, het epische gedicht van Dante Alighieri waarin de hel beschreven wordt als een tot in de details gestructureerd rijk dat wordt bevolkt door wezens die ‘schimmen’ worden genoemd, zielen zonder lichaam die gevangenzitten tussen leven en dood.

PROLOOG

Ik ben de Schim

Door de angstige stad ren ik.

Door het eeuwige lijden vlucht ik weg.

Ik strompel ademloos over de oever van de Arno, sla links af de Via dei Castellani in en haast me naar het noorden, wegduikend in de schaduw van het Uffizi.

Nog steeds zitten ze achter me aan.

Hun voetstappen klinken steeds luider terwijl ze me met meedogenloze vastberadenheid opjagen.

Dat doen ze al jaren. Hun vasthoudendheid houdt me ondergronds... dwingt me te leven in het vagevuur... te werken onder de aarde als een chthonisch monster.

Ik ben de Schim.

Hier boven de grond richt ik mijn blik op het noorden, maar ik kan geen rechte weg naar de verlossing vinden, want de Apennijnen onderscheppen het eerste licht van de dageraad.

Ik loop achter het palazzo langs, met zijn gekanteelde toren en de klok met één wijzer. Op de Piazza di San Firenze zigzag ik tussen de vroege marskramers door, met hun hese stemmen en hun geur van *lampredotto* en geroosterde olijven. Nadat ik voor het Bargello langs ben gelopen, ga ik in westelijke richting naar de spitse toren van de Badia en kom ik abrupt tot stilstand bij het ijzeren hek onder aan de trap.

Hier moet men elke angst van zich afzetten.

Ik duw de greep naar beneden en stap het gangetje in, en ik weet dat er geen terugkeer mogelijk is. Ik dwing mijn loden benen de smalle trap op, die naar de hemel draait over marmeren treden, zacht van ouderdom, versleten en vol putjes.

Echoënde stemmen van beneden. Smekend.

Ze komen achter me aan, onverzettelijk, steeds dichterbij.

Ze weten niet wat er komen gaat... of wat ik voor hen gedaan heb!

Ondankbaar land!

Onder het klimmen worden de visioenen steeds levensechter: de wulpsen lichamen, kronkelend in de vurige regen, de vraatzuchtige zielen, badend in uitwerpselen, de verraderlijke schurken, bevroren in Satans ijzige greep.

Ik beklim de laatste trap en bovenaan wankel ik, de dood nabij, de vochtige ochtendlucht in. Ik ren naar de manshoge muur en kijk door een opening. Diep onder me ligt de gezegende stad, het toevluchts-oord waar ik kon ontsnappen aan de mensen die me hebben verban-nen.

Roepende stemmen, dicht achter me. ‘Wat jij gedaan hebt, is waan-zinnig!’

Waanzin brengt waanzin voort.

‘In godsnaam,’ roepen ze, ‘vertel ons waar je het hebt verborgen!’

Het is juist in Gods naam dat ik dat niet doe.

Ik sta in de hoek, met mijn rug tegen de koude steen. Ze staren diep in mijn heldergroene ogen en hun blik wordt donkerder, niet langer smekend, maar dreigend. ‘Je weet dat we onze methoden hebben. We kunnen je dwingen te vertellen waar het is.’

Juist daarom ben ik tot halverwege de hemel geklommen.

Opeens draai ik me om, ik hef mijn armen en krom mijn vingers over de hoge muur. Ik trek me op, zet mijn knieën op de smalle rand, en dan richt ik me wankelend op.

Leid me door de leegte, goede Vergilius.

Ze stormen vol ongeloof naar voren om me bij mijn voeten te grij-pen, maar zijn tegelijkertijd bang dat ze me uit mijn evenwicht zullen brengen, zodat ik zal vallen. Nu smeken ze met stille wanhoop, maar ik heb hun de rug toegekeerd. *Ik weet wat me te doen staat.*

Daarbeneden, duizelingwekkend ver beneden me, strekken de rode pannendaken zich uit als een zee van vuur en verlichten het schone land waarover eens de groten dwaalden: Giotto, Donatello, Brunelle-schi, Michelangelo, Botticelli.

Ik schuif dicht naar de rand.

‘Kom naar beneden!’ roepen ze. ‘Het is nog niet te laat!’

O, moedwillige onwetendheid! Begrijpen jullie de toekomst dan niet? Zien jullie niet de pracht van mijn schepping? De noodzaak?

Dit ultieme offer breng ik met blijdschap, en daarmee zal ik jullie de laatste hoop ontnemen om te vinden wat jullie zoeken.

Jullie vinden het nooit op tijd.

Tientallen meters onder me wenken de keien van de piazza, als een stille oase. Wat had ik graag meer tijd gehad... maar tijd is een luxe die zelfs ik met mijn enorme fortuin me niet kan veroorloven.

In die laatste seconden kijk ik neer op de piazza en daar zie ik iets wat me verrast.

Ik zie jouw gezicht.

Je kijkt vanuit de schaduw naar me op. Je ogen zijn droevig, maar ik bespeur er ook ontzag in voor wat ik heb bereikt. Je begrijpt dat

ik geen andere keuze heb. Ik moet mijn meesterwerk beschermen ter wille van de mensheid.

Het groeit nog steeds, zelfs nu nog... terwijl het wacht... verscholen in de bloedrode wateren van de lagune waarin geen sterren zich weerspiegelen.

En dus sla ik mijn ogen op van de jouwe en aanschouw de horizon. Hoog boven deze zwaarbeproefde wereld zeg ik mijn laatste smeekbede.

Lieve God, ik bid dat de wereld me gedenkt, niet als een monsterlijke zondaar, maar als de glorieuze verlosser die ik zoals u weet in werkelijkheid ben. Ik bid dat de mensheid zal begrijpen welk geschenk ik nalaat.

Mijn geschenk is de toekomst.

Mijn geschenk is de verlossing.

Mijn geschenk is het Inferno.

Daarmee fluister ik mijn amen... en neem de laatste stap, de afgrond in.

Dan Brown

INFERNO

verschijnt 14 mei 2013